

има да пригледватъ съки тѣсяцъ двама други сограждане, чи я има върно въ киссия, съкоя недостаца ся отиося на счетъ на надзиратели-те.—Приглашаваме наши-те родолюбивы соотечественници, що сж по други мѣста, както и съкиго Българинъ и други челолюбивы народы, да пожертвоватъ за това добро, и Господъ Богъ ще награди съкиго по усердіе-то му и на сжщій-атъ и бждащій-атъ животъ.”

Като го написа, прочете го въ събраніе-то и ся обърнъ къмъ дѣда Илія Видинлія, та каза: “Дѣдо Илія, ты си Габровчанинъ, както и азъ, както и всички тука събраны, но ты си отъ най-първы-тѣ и най-богаты-тѣ испомежду ны; земи и запиши ты найна-прѣдъ какво ще помогнешъ за ново-то училище. Ако пишешъ ты 20 х. ще пишъ и азъ 20 х. ако пишешъ ты 25 и азъ 25.” На това дѣдо Илія ся прѣкръсти и подписа 2500 гр. А той извади на часъ-тъ и брой также 2500 гр. и рече: “освѣнъ туй азъ има да оставѣ и подирь смърть-тъ си нѣщо, малко но сигорно.”

Послѣдне-то писмо на този прѣвъ благодѣтель на Габровско-то училище бѣше отъ Букорещъ, то показува тежкж-тъ горестъ, която поразила рѣдкый-тъ този родолюбецъ, при видѣ-тъ на немареніе-то и хладнокрѣвіе-то на тамкашни-тѣ директоры за справж-тъ на училищны-тѣ имоты и частны приношенія. Въ тѣзи горестъ слѣдъ нѣкой день ся и прѣстави той въ Галацъ на пѣть-тъ къмъ Одессѣ 2 октовр. 1848. Негово-то мѣсто въ попечительство-то училищно наедно съ Палаузова зае душеприкащикъ-тъ и испълнитель-тъ на завѣщаніе-то му Матѣей Миловановъ.

Смърть-та на този незабравенъ за Габровско-то училище благодѣтель наскърби както всички тѣи и присный-тъ неговъ другаръ и соревнитель Н. С. Палаузова, но не отне ни най-малко отъ неговж-тъ ревность и стараніе за благоустроеніе-то и успѣхъ-тъ на Габровско-то училище. Наедно съ новый-тъ свой другаръ и съисполнитель на завѣщаніе-то покойнаго Априлова, тѣ проводихъ на 1848 вторый пѣть Г. В. Рашеева да посѣти и пригледа какъ отива училище-то въ Габрово.

Прѣвъ тѣзи година съ обще-то желаніе на Габровскж-тъ об-